U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, Mgr. et. Ing. et Bc. Radovana Havelce, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci stěžovatele **W. G. Y.,** zastoupeného JUDr. Jindřichem Zadinou, advokátem se sídlem v Praze 2, Sokolská 35, za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2007, č. j. 2 Az 74/2006 - 63,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 4. 4. 2007, č. j. 2 Az 74/2006 - 63 zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 20. 9. 2005, č. j. OAM-1208/VL-19-ZA07-2005, jímž nebyl stěžovateli udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“) a současně rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku městského soudu podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, aniž v ní uvedl důvody obsažené v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc městskému soudu vrátil k dalšímu řízení. Současně navrhl, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

Městský soud usnesením ze dne 6. 6. 2007, č. j. 2 Az 74/2006 - 66 vyzval zástupce stěžovatele, aby do 1 měsíce od doručení tohoto usnesení, odstranil vady kasační stížnosti a uvedl její důvody, jenž jsou obsaženy v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., které současně musí být řádně odůvodněny. Městský soud také poučil stěžovatele, že pokud nebude kasační stížnost ve stanovené lhůtě v naznačeném směru doplněna, bude odmítnuta. Toto usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 15. 6. 2007.

Zástupce stěžovatele na tuto výzvu městského soudu k odstranění vad kasační stížnosti v podání ze dne 12. 7. 2007 uvedl, že „žalobce podává kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť nebylo přihlédnuto k jeho tvrzením, skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech“.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí, kromě obecných náležitostí podání, kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

V řízení o kasační stížnosti je kasační soud vázán rozsahem kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 s. ř. s.) a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), mimo případů v těchto ustanoveních uvedených. Ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. proto ukládá stěžovateli povinnost označit rozsah napadení soudního rozhodnutí a uvést, z jakých důvodů (skutkových a právních) toto rozhodnutí napadá a považuje výroky tohoto rozhodnutí za nezákonné. Rozsah napadení a uvedení skutkových a právních důvodů pak znamená povinnost stěžovatele tvrdit, že soudní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonu nebo jinému předpisu, který má charakter předpisu právního a toto tvrzení také odůvodnit. Je proto věcí stěžovatele, aby stanovil meze přezkumu kasačním soudem, a to jak kvantitativně (označením jednotlivých výroků, které napadá), tak i kvalitativně (uvedením stížních bodů). Stěžovatel proto musí dostatečně konkrétně popsat důvody, pro které má za to, že je napadené rozhodnutí krajského soudu nezákonné a uvést stížní body, jimiž konkretizuje svá tvrzení o porušení zákona, kterými vymezuje ve vztahu k Nejvyššímu správnímu soudu přezkum zákonnosti napadeného soudního rozhodnutí. Činnost tohoto soudu je pak ohraničena rámcem takto vymezeným a soud se musí omezit na zkoumání napadeného rozhodnutí jen v tomto směru, nejde-li ovšem o vadu, k níž musí přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto zásadně nemůže přezkoumávat soudní rozhodnutí nad rámec vymezený stěžovatelem v kasační stížnosti, z vlastní iniciativy jeho projev nahrazovat a sám vyhledávat právní vady napadeného soudního rozhodnutí. Nedostatek stěžovatelova tvrzení, že vydáním napadeného soudního rozhodnutí byl porušen zákon nebo jiný právní předpis, představuje vadu kasační stížnosti, která brání jejímu věcnému vyřízení. I při nejmírnějších požadavcích proto musí být z kasační stížnosti poznatelné, v kterých částech a po jakých stránkách má kasační soud napadené soudní rozhodnutí zkoumat. Nepostačí proto, vytýká-li stěžovatel v kasační stížnost obecně, že zákon byl porušen a nebo to, že řízení bylo vadné, aniž by poukazoval na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno.

Kasační stížnost stěžovatele, ani po jejím doplnění k výzvě městského soudu, neodpovídá uvedeným požadavkům. Z kasační stížnosti není patrno, k jakým tvrzením stěžovatele nebylo městským soudem přihlédnuto a z jakých důvodů nemá oporu ve spisech skutková podstata, z níž správní orgán vycházel. Stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vad tohoto mimořádného opravného prostředku usnesením městského soudu, současně byl upozorněn na možnost odmítnutí kasační stížnosti, pokud nebudou její vady ve stanovené lhůtě odstraněny. Vady kasační stížnosti ovšem brání jejímu věcnému projednání, protože z ní není zřejmé, po jakých stránkách má Nejvyšší správní soud napadený rozsudek přezkoumat.

Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl (§ 37 odst. 5 za použití § 120 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. listopadu 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu